

Η ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

Η προσπάθεια ή γενομένη πρός βελτίωσιν καταστάσεώς τινος, είναι πάντοτε έργον ἐπικινετὸν καὶ ὅσον μᾶλλον τὸ ἀποτέλεσμα είναι δυσεπίτευκτον, τόσην περισσότεραν τιμὴν προσπορίζει εἰς τοὺς ἐπιχειροῦντας. Ἐνθυμούμενοι πάντοτε μετὰ συγκινήσεως τοὺς λόγους γηρκιοῦ καθηγητοῦ μου λέγοντος πρός ἓνα συμμαχητὴν κωφὸν ώς τὸ ἄγκλικ τοῦ Κορεκῆ : «Προσπάθει πάντοτε ν' ἀκούγε τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως σου!»

Καὶ ἔγω ἐπεχειρησοῦ ἀλλοτε πράγματα δυσκατόρθωτα. Μίκν φορὰν εἴπα κατ' ἔμματόν : Γάρος ὅπου ὁ Λεσσέψ ἐπιχειρεῖ νὰ κόψῃ τὸν ισθμὸν τοῦ Παντζάρ, δικτὶ νὰ μὴ ἐπιχειρήσω κ' ἔγω νὰ κάψω . . . τὸ καπνισμα ; Καὶ τὸ ἐπεχειρησα καὶ κατώρθωσα μόνον νὰ μοῦ κόψῃ τὴν πίστωσιν ὁ καπνοπώλης μου, διότι δὲν ἡγόραξον πλέον παρ' αὐτοῦ καπνὸν τακτικό.

Ἐνοντὸς λοιπὸν εἶναι δὲ ἐνθουσιασμός, όφ' οὐ κατελήφθην, διε ἔμμαθον διε ιδεύεται Σύλλογος παρ' ἀνδρῶν φίλων κατὰ πάντα εὑσπολήπτων καὶ φιλοπροσδόσων, κύριον σκοπὸν προτιθέμενος νὰ εἰσχάγῃ πανταχοῦ τὴν ἀποκέντωσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν βασίλειον. Ἡ Ἀποκέντρωσις ! . . δὲν εἰςέρω δικτὶ ἡ λέξις αὕτη μοῦ προξενεῖ εὐχάριστον ἐντύπωσιν εἰς τὸ πνεῦμα φανταζομένη τὴν ἀποκέντρωσιν ώς εἰδός τι γενικῆς ἀποσυνθέσεως τῆς κακῆς καὶ φθοροποιῆς αὐτῆς μηχανῆς, ητὶς καλεῖται Ἑλληνικὸν βασίλειον. Φαντάζομε τὸν Πρωθυπουργὸν μένοντα εἰς Κόρινθον, τὸν Λαμβάρδον εἰς Στυλίδα, τὸν κ. Βουλπιώτην εἰς Φολέγανδρον, τὸν Βασιλέα πάντοτε εἰς τὸ Μόν Ρεπό, τὸν κ. Δηλιγιάννην συνεδριάζοντα μετὰ τῶν ὀλίγων ἡμετέρων του εἰς Κανδρέα, τὸν κ. Ροζλῆν συναθροίζοντα τοὺς πιστοὺς εἰς Τσάγεζι, τὸν κ. Παπαζιγαλόπουλον εἰς Κάπραιναν καὶ ὑπολογίζω τὴν ὀφέλειαν, ητὶς ἡδύνατο νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς διασπόσεως αὐτῆς καὶ τοῦ κατκμερισμοῦ τῆς βλαβερῆς δλῶν αὐτῶν ἐπηρείξεις. Καὶ τέλος ἀν λάθωμεν ὅπ' ὅψιν τὸ θν καὶ μόνον ἡγεθόν, διε ἀδικηλούντων ἡθελεν ἐπιφέρει ἡ Ἀποκέντρωσις, τὴν φυσικὴν κατάργησιν τῶν Κερρεκῶν Ταχιδῶν, πάλιν δι' αὐτὸν μόνον θά ἡτο πολύτιμος.

Ἄλλ' ἡ ἐρχομογὴ τοῦ συστήματος;.. Ἰδοὺ τὸ ζήτημα! Ἐντεῦθεν ἀρχονται αἱ συδικαὶ καὶ ποικίλαι δισχέρειαι τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ὡφελίμου σχεδίου. Ἡ Ἀποκέντρωσις δηλοῖ τὴν κατάργησιν παντὸς κέντρου. Ἐν καὶ μόνον κέντρον ὅταν ἀφεθῇ, ἐτελείωσε. Τὸ καφενεῖον τοῦ Γιαννοπούλου, ἐπὶ πκραδείγματι, εἴναι κέντρον συναθροίσεως· ἀρα πρέπει νὰ κλεισθῇ ἡ τούλαχιστον πρέπει οἱ τακτικοὶ του πελάται νὰ διασπαρῶσιν εἰς μέρει ἀπόκεντρα· ἀνάγκη δὲ πᾶσα τότε διπλας ἐφερμοσθῇ τὸ μέτρον τοῦτο, ν' ἀναλαβῃ αὐτοπροσώπως δ. κ. Φλογαίτης,—ὅστις, ως ἐκ τοῦ ὄντοτος του ὄφελοι νὰ εἴναι δὲ ἐιθερμότερος ὀπαδὸς τῆς ιδέας — ἔργα χωροφύλακος καὶ νὰ ἔχων γκάση τὸν κ. Φαλέα, φερεῖπεν, νὰ συγχαζῇ εἰς τὸ καφενεῖον τῆς Δεξαμένης καὶ τὸν ἀγαπητὸν κ. Ἀχιλλέα Παράσχον εἰς τὴν Κολοκυθοῦν.

Ἄλλη περίπτωσις.

Προσκαλεῖται ἐνώπιον τοῦ Προεδρείου τοῦ Συλλόγου δ. φίλος Ρόκκος Χατζές.

— Κύριε Ρόκκο, ἀποάζεσαι τὰς ιδέας τοῦ ἡμετέρου σωματείου περὶ τῆς βελτίωσεως τῶν τυχῶν τῆς Πατρίδος διὲ τοῦ συστήματος τῆς ἀποκέντρωσεως;

— Καὶ μ' ἔρωτάτε ἐμέ, δοτις ἀείποτε ἡγωνισθην ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ, δοτις

*Liberia vo cercando ch' è si cara
Come sa chi per lei vita rifiuta . . .*

— Λοιπὸν εἰμεθα σύμφωνοι . . . καταργοῦνται τὰ κέντρα!

— Κάτω τὰ κέντρα!

— Ἐν τοιαύτῃ περίπτωσει σοῦ ἀπαγορεύεται εἰς τὸ ἔπις ὅταν γυμνασθῆσαι εἰς τὴν σκοποβολὴν νὰ βιλλῆς εἰς τὸ κέντρον.

— Ο καλὸς κάγκαθὸς Ρόκκος μένει ἐμβρόντητος, διαμαρτύρεται, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ πράξῃ διαφρετικά. Καὶ κατ' ἀνάγκην συγκατατίθεται διὰ νὰ μὴ προσκρούσῃ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Συλλόγου αὐτὸς ὁ ἀπαρχιαλλος σκοπευτὴς νὰ φάνηται ἀδέξιος, δοτις θὰ ἐρχίνετο ἔχιφνης καὶ ὁ κ. "Ομηρος Κλαδός, ἀν ἀπεφάσιζε νὰ γυμνασθῇ εἰς τὴν σκοποβολήν.

Εἰς δὲ τὰς ἔξοχας ἀλλο κακόν. Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου περιπολοῦντα συλλαμβάνουσι χωρικὸν ἔγκεντροντα δένδρον τε.

— Τί κάμνετε αὔτου;

— Κεντρώνω τὴν μηλιά μου.

— "Αθλε! . . καὶ δὲν εἰςέρωεις, διε τὰ κέντρα ἀπαγορεύεται; 'Αποκέντρωσέ την ἀμέσως!

Καὶ ἐπειδὴ εἰμεθα εἰς τὰς ἔξοχας, καὶ εἰς τοὺς κήπους, ἃς μείνωμεν εἰς αὔτους διὰ ν' ἀναφέρωμεν τὴν δυσγερεστάτην πασῶν τῶν ἐνδεχομένων περιστάσεων, τὸ φορέρδον ἐμπόδιον, καθ' οὐ ἔχει νὰ παλαίσῃ ὁ Σύλλογος, τὸ ἐμπόδιον, τὸ ὄποιον πιθανῶς ἔσται τὸ Ιατερλώ αὐτοῦ. 'Αφοῦ θὰ λείψωσιν ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ κέντρα, πρέπει πρὸ πάντων νὰ ἔχαρχνισθωσι τὰ κέντρα τὰ ἐπιβλαβῆ. Ἐπομένως πρέπει νὰ κηρυχθῇ ἀπηνῆς καταδίωξις κατὰ τῶν μελισσῶν καὶ τῶν σρηκῶν, τῶν ὄποιων τὸ κέντρον προξενεῖ τόσην ἀλγεινὴν πληγήν. Θὰ ἔχωσι τὸ θάρρος τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ν' ἀποσπάσωσι τὰ κέντρα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ ὄργανα καὶ ἐπικίνδυνα ζωύφια;

Ἐκεῖ ἔγκειται ὁ κίνδυνος καὶ δια τὸν ἀναλογιζόμενον τὸν σκοπὸν τοῦ σωματείου καὶ τὰς σοβαρὰς δισχερείας καθ' ὃν ἔχει νὰ παλαίσῃ δὲν δύναται νὰ μὴ ἀνακράξῃ, διε δ. Σύλλογος αὐτὸς τῆς ἀποκέντρωσεως πρὸς κέντρα λαχτίζει!

"Ηρώδης ὁ Αττικός"

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐφέτος δ. Μάιος ἡλθε μὲ δικθέσεις ὁ πωσοῦν δυστρόπους, μόλις ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς φιλανθεῖς νὰ δρέψωσιν ὀλίγος ρόδοι ἐκ τοῦ κήπου, καὶ εἰς τὸν κύριον Τρικούπην νὰ ὀσφρανθῇ ἐπιτινχες ὁραματισμένην ἀτμοσφαίρην ἐπειτα ἀπὸ τὴν δυσώδη ἐκείνην τοῦ Υπουργείου τῶν Οίκονομικῶν καὶ τὸν ὑπ' αὐτὸ ταμείων. Τὸ μόνον καλὸν είναι, διε ἔθρεξε ραγδαίως καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας καὶ ἐκαθαρίσθησεν τὰ σπαρτά. Δὲν ἔθρεξεν ὅμως, ως ἐπίστευσκη μερικοί, διέτι δ. Θεός ηύσπλαγχνίσθη τὴν ἐσοδείαν ἢ διότι εἰσήκουσε τὰς λιτανείας· ὅχι. Τὸ πιθανώτερον είναι, διε δ. περιελθὼν 'Απρίλιος εἶχε καταλείπει εἰς τὸν τόπον τοῦτον τόσην λέρου, ώστε δ. Μάιος ώς ἐνοικιαστὴς λαμβάνων κα-

τοχὴν οἰκίας τινὸς ἀκαθάρτου, πρῶτόν του ἔσχε μέλημα
τὸν γεννητὸν καθαρισμὸν.

**

'Ηχὼ τῆς Πρωτομαγιάς.

— Τάκιθες; ὁ Πρωθυπουργός ἐπλαστε τὸ Μάνη! . .
— Μπέ! . . μήπως εἶχε καὶ αὐτὸς ἔλλειμμα;

**

Καὶ ὁ Δηλιγιάννης τὶ ἐπλαστε;

— Μά! .. ὑστερεῖ ἀπὸ τὴν φκνερὰν ρῆξιν ἡ ὅποις ἔ-
γεινε εἰς τὸ κόμμα του τὸ πιθανώτερον εἶνε, ὅτι ἐπικαστε
τὰ μαλλιά του.

**

Διότι δυστυχῶς, ἐξαν δὲν γίνωνται κατὰ τὸν Μάλιον μῆνα
γάμοι, γίνωνται ὅμως διαζύγια. Ο χωρισμὸς μεταξὺ τοῦ
τρίτου κόμματος καὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως θεωρεῖται
ἡδη ὄριστικῶς.

**

Καὶ τὸ κίρυγμα τοῦ νέου πολιτικοῦ κόμματος ἥρχι-
σεν ἀπὸ τὴν Θεσσαλίαν.

Περιεργός μεταβολὴ καιοδῶν! "Ελλοτε εἰς τὴν γώραν
ἔκεινην ἐξήρχοντο οἱ πετσωμυτάδες, τώρα ἐξέρχονται οἱ
ὅπλαρχηγοι τῆς Βουλῆς.

**

Τοῦτο μαθὼν ὁ κ. Σωτηρόπουλος ἐπεχείρησε καὶ αὐ-
τὸς περιοδείαν ἀνὰ τὴν Θεσσαλίαν. Ἄλλα μόλις ἀπεβί-
βασθη, πρεσβεία χωρικῶν παρουσιασθεῖσαν τὸν παρεκάλεσ-
να ἐπιστρέψῃ ὅπιστα.

Καὶ εἶχον δίκαιον οἱ ταλαίπωροι! Ἐφοβοῦντο μὴ κι-
τρινίσουν τὰ μόλις ἀρξάμενα κατ' αὐτὰς γὰρ ζωγονῶν-
ται σπαρτός.

**

'Αναγινώσκων τις εἰς τὴν Νέαν Ἐφημερίδα τὰς θυ-
μαστὰς θεραπευτικὰς ἰδιότητας τοῦ ἀλατοῦ, ἡς ἀνεκ-
λυψεν εἰς Βέλγος ἐπιστήμων, ἀναφωνεῖ:

— Μά δι' αὐτὸς λοιπὸν ἥλθεν εἰς τοιαύτην οἰκτρὰν κα-
τάστασιν ἡ Ἀντιπολιτεύσις! . . . Ἀφοῦ εἶχεν ἀρχηγὸν
ἀράλατο!

ΣΠΟΥΔΑΙΑ

Οἱ πάντες γρηγορεῖτε . . . χαρὰ εἰς τὴν πατρίδα!
καὶ ἀλλονέον κόμμα ἴστρη παρ' ἐλπίδα,
καὶ Σύλλογος τούπικην Ἀποκεντρωτικός,
ἀφοῦ ὁ ἀλλος σύνετε ὁ καὶ Πολιτικός.

Καὶ πρῶτον μὲν στὸ κόμμα ἀντίρριψεν τὸ βλέμμα
σκουδαλούς καὶ εἰς τοῦτο θὰ εἴρωμεν σωτῆρας,
ποτοῦτας τὴν πατρίδα καὶ τοῦ λαοῦ τὸ αἷμα,
καὶ ρήγορας μεγάλους καὶ ἀληθεῖς φωστῆρας.

'Εσχηματίσθη κόμμα ἐκ τῶν ἐξοχοτήτων
καὶ ὁ Δεληγιάννης μέρει στὰ κράνα τοῦ λουτροῦ,

καὶ ἀρχηγὸς γυρεύουν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν τρίτων,
ἐνῷ θαρροῖ πῶς ἔχουν ἀράγην λαροῦ.

Καὶ βγαίνει τελευταῖος ὁ πρῶτος Δεληγιάννης
καὶ θμέτερος ὀλίγοι τοῦ ἐμεινατο ἀκόμα,
ἐν ὅλῃ διαταράκος καὶ ὁ κλειστὸς Βλαχάρης,
μὰ πιθαρὸν καὶ τοῦτο τὰ πᾶντα στὸ ἄλλο κόμμα.

Καὶ νῦν ἀς χαιρετήσῃ μὲν ὁ κόμμας ὃλος
αὐτοὺς τοὺς καλούμενοὺς Ἀποκεντρωτικούς . . .
μὲν δύταμος κεντρόφυτος καὶ δχι κεντρομόλος
Πρὸς ἔτα κέντρον σύρει πολλοὺς ζωγδιακούς

Λὺτοί βαθὺλα δὲν πᾶντα, πατοῦντε εἰς τὰ μιχά,
δὲν κρύπτουν συνωμότας, καὶ ἀντάρτας ἐπαράτους,
ἐκεῖνοι θὰ λαττίζουν πρὸς κέντρα μοναχά,
καὶ θ' ἀναθεωρήσουν τὸ Σύνταγμα τοῦ Κράτους.

"Οπον πολλοὶ ποκόροις ἀργεῖ τὰ ξημερώση
καὶ ἔγω τὸ σκελετό μου εἰς τὸ κρεβάτι πέρυν
καὶ δσσ τῆς πατρίδος σωτῆρες βγαίνοντε τόσοι
τόσοι κατὰ διαβόλου πηγαίνει τὸ Κονδύλο.

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ

"Ο πρόεδρος τοῦ ἐν Μονάχῳ Συλλόγου τῶν ἐφημεριδογράφων καὶ
τῶν συγγραφέων, ἀπηύθυνε δι' ἔγκυκλου του πρόσκλητον πρὸς τοὺς
ἀπανταχοῦ τῆς θρηλίου ὀημοσιογράφους, ὅπως πέμψωσιν ἀντιπρο-
ώπους εἰς τὴν διεθνῆ Σύνοδον τοῦ περιοδικοῦ τύπου, ἡτοι θὰ συν-
έλθῃ ἐν Μονάχῳ ἀπὸ τῆς 13 μέχι τῆς 19 προσεγκοῦς Ιουνίου (δ.ν.).
Η σύνοδος αὕτη θέλει εἰσθαι ἡ πρώτη τοιαύτη. Η μεγάλη θέσις, ἡν
δ τόπος κατέχει ἐν τῷ κόσμῳ, δίδει εἰς τὴν συνάθροισιν ταύτην ἴδι-
αιτέραν σημασίαν. Ο περιοδικὸς τύπος, δοτις ἡράτο λειτουργῶν
ἀπὸ τοῦ πρώτου ημέσας τοῦ δικάτου ἐδδόμου αἰώνος ἐν Ἀγγλίᾳ
καὶ ἐν Γαλλίᾳ κατ' ἀρχάς, ἀνεπτύχθη ἐκτότε συνεχῶς καὶ κατα-
πληκτικῶς, οὗτως ώστε νὰ καταστῇ ἡ μεγίστη δύναμις, ὁ μέγ-
στος περάγων τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ. "Ἐν τῶν γνωρισμάτων τοῦ
θίου τῶν νεωτέρων ἐθνῶν, ἐν τῶν οὐσιωδεστάτων στοιχείων αὐτοῦ,
οὗ διτεροῦντο τὰ ἀρχαῖα ἔθνη, εἶναι ὁ περιοδικὸς τύπος, δοτις σή-
μαρον περιλαμβάνει διὰς ἀνεξαιρέτως τὰς λεπτομερεῖας τῆς ἀνθρω-
πίνης ἐνεργείας, τῆς πολιτικῆς, τῆς κοινωνικῆς κινήσεως, τῆς ἐπιστή-
μης, τῆς τέχνης, τῆς φιλολογίας, τῆς βιομηχανίας. Δύναται τις νὰ
εἴπῃ, διτις ὁ παπαράμιλλος κατὰ τὴν δύναμιν νεωτέρους οὗτος δεσμοῖς,
πολλαπλασιάσει ἀπέριως, ἀνυπολογίστως τὸς δυνάμεις καὶ τὴν
πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος. Διὰ ταῦτα ἡ πρώτη αὕτη ἐν Μονάχῳ
συνεργομένη διεθνῆ σύνοδος τοῦ περιοδικοῦ τύπου, παρέχει εἰδικόν
τι καὶ ἕκτακτον ἐνδιαφέρον. "Η Ἑλλάς, ἐν ἡ ἀπὸ τῆς ἔγκαταστά-
σεως αὐτῆς ὁ περιοδικὸς τύπος ἐκατεῖσκεν προσόντις καὶ προσ-
έφερεν ἑξόχους διπλεσίας, προθύμως δέσμαια θ' ἀντιπροσωπευθῆ εἰς
τὴν ἀναγγελλούμενην μεγάλην ταύτην σύνοδον, ἐν ἡ καταμε-
τρήσῃ, οὗτως εἰπεῖν, τὰς κοινωνίας δυνάμεις του ὁ μέγιστος τῶν
παραγόντων τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ.